

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย พัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้แบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษาในครั้งนี้ผู้วิจัย ได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือ
4. แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย
 - 4.1 แบบแผนการทดลอง
 - 4.2 ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย
 - 4.3 วิธีการทดลองและการเก็บรวบรวมข้อมูล
5. การวิเคราะห์ข้อมูล
6. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สังกัดสำนักเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวน 15 คน ที่มีพัฒนาการด้านทักษะภาษาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายที่จะทำการวิจัยในครั้งนี้

2. กลุ่มเป้าหมาย ที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 15 คน ซึ่งได้มาโดยการเลือกแบบเจาะจง เนื่องจากผู้วิจัยเป็นครูประจำชั้นสอนทุกกลุ่มสาระการเรียนรู้ เพื่อให้สะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูลในครั้งนี้ และภายในห้องเรียนมีนักเรียนทุกระดับสติปัญญา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มี 4 ชนิด ประกอบด้วย

1. แบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 24 แบบฝึก เรียงตามลำดับจุดประสงค์ การสอนภาษาไทยแบบมุ่งประสบการณ์ภาษาในชั้นที่ 5 จุดประสงค์ที่ 1-8
2. แผนการเรียนรู้ประกอบการใช้แบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 24 แผน
3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อใช้ทดสอบ ก่อนเรียนและหลังเรียนเป็นแบบปรนัย 3 ตัวเลือก จำนวน 20 ข้อ ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้น
4. แบบสอบถามความพึงพอใจที่มีต่อแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ

การสร้างและการหาคุณภาพของเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. การสร้างแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้วิจัย ได้ดำเนินการสร้างแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ดังนี้

1.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือหนังสือเรียน แผนการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย คู่มือครู แนวการจัดการเรียนการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด เพื่อทำการวิเคราะห์มาตรฐานเพื่อจัดทำหน่วยการเรียนรู้ จัดเรียงลำดับเนื้อหา กำหนดขอบเขตและความครอบคลุมเนื้อหา และทักษะการเขียนสื่อสาร ที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

1.2 ศึกษาวิเคราะห์มาตรฐาน สำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2544 และนำมาวิเคราะห์กับหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ซึ่งมีมาตรฐานการเขียนและตัวชี้วัด การเขียนเพื่อการสื่อสารที่เป็นปัญหาตรงกันทั้ง 2 หลักสูตร และในปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านจอกขวาง อำเภอกวนิมพัฒนา สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ได้รับคัดเลือกให้เป็นโรงเรียนต้นแบบในการทดลองใช้หลักสูตรใหม่ พุทธศักราช 2552 ทางโรงเรียนได้พิจารณา ตัวชี้วัดที่เป็นปัญหาแล้วได้นำมาใช้ในชีวิตประจำวัน มาสร้างแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนสื่อสาร กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 24 แบบฝึก

1.3 ศึกษารายละเอียดเกี่ยวกับหลักการและวิธีการสร้างแบบฝึกทักษะจากเอกสารตำรา หนังสือ เพื่อเป็นแนวทางในการจัดหาและสร้างแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา

1.4 สร้างแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยครอบคลุมเนื้อหาและตัวชี้วัด จำนวน 24 แบบฝึกการสอนแบบมุ่งประสบการณ์ภาษา ในชั้นที่ 5 เรียงตามจุดประสงค์ที่ 1-8 จำนวน 24 แบบฝึก ดังนี้

จุดประสงค์ที่ 1 อ่านและเขียนคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้
จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 2 แต่งประโยคจากคำในหนังสือเล่มใหญ่ได้
จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 3 แยกลูกประสมคำในหนังสือเล่มใหญ่ไปสู่คำใหม่ได้
จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 4 แต่งประโยคจากคำใหม่ได้ จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 5 อ่านเรื่องใหม่ได้ จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 6 เล่าเรื่องหรือบอกรายละเอียดสิ่งที่อ่าน ฟังและพบในชีวิตประจำวันได้ จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 7 พุดและสนทนาเรื่องต่างๆ ได้ จำนวน 3 แบบฝึก

จุดประสงค์ที่ 8 เขียนเรื่องสั้นๆ ได้ จำนวน 3 แบบฝึก

1.5 นำแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ฉบับร่างที่สร้างขึ้น เสนอประธานและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบ เสนอแนะแล้วนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

1.6 นำแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมิน เสนอผู้เชี่ยวชาญ ประเมินแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 3 คน คือ

1.6.1 นายรัตนะ บุตรสุรินทร์ กศ.ม.การวิจัยและวัดผลทางการศึกษา
ตำแหน่งศึกษานิเทศก์เชี่ยวชาญ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ผู้เชี่ยวชาญ
ด้านเนื้อหา

1.6.2 นางพิศมัย แก้วทาสี กศ.ม. สาขาหลักสูตรและการสอน ตำแหน่งครู
เชี่ยวชาญภาษาไทย โรงเรียนเมืองวาปีปทุม สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านเนื้อหา ด้านแบบฝึกทักษะ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยและด้านจิตวิทยาเด็ก

1.6.3 นายพลศักดิ์ ศรีโง๊ะ กศ.ม สาขาวัดผลประเมินผลการศึกษา

ตำแหน่งผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2
ผู้เชี่ยวชาญด้านการวัดผลและประเมินผล

1.7 นำแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่แก้ไขปรับปรุงแล้ว นำเสนอ
ประธานและอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความถูกต้อง

1.8 ศึกษาแบบประเมินแบบฝึกมุ่งประสบการณ์ภาษา รูปแบบการประเมิน
(บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103) เพื่อนำมาคิดแปลงสร้างให้สอดคล้องกับเนื้อหาในกลุ่มสาระการ
เรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551

1.9 จัดทำแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ฉบับร่างเสนอต่ออาจารย์ที่
ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมแล้ว จัดทำเกณฑ์ประเมินแบบฝึก
ทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ฉบับจริง ซึ่งเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า

1.10 นำแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา พร้อมแบบประเมินไปเสนอ
ผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม

ผู้เชี่ยวชาญประเมิน โดยใช้หลักเกณฑ์การให้คะแนนตามแบบประเมินของลิเคอร์ท
(Likert) เป็นมาตราส่วนประมาณค่า ซึ่งมี 5 ระดับ คือ เหมาะสมมากที่สุด เหมาะสมที่สุด
เหมาะสมปานกลาง เหมาะสมน้อย เหมาะสมน้อยที่สุด กำหนดเกณฑ์การตัดสินผลการ
ประเมินดังนี้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2545 : 103)

คะแนนเฉลี่ย	แปลความหมาย
4.51-5.00	เหมาะสมมากที่สุด
3.51-4.50	เหมาะสมมาก
2.51-3.50	เหมาะสมปานกลาง
1.51-2.50	เหมาะสมน้อย
1.00-1.50	เหมาะสมน้อยที่สุด

1.11 นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษาที่ผู้เชี่ยวชาญประเมิน
มาหาค่าเฉลี่ย โดยหาคะแนนเฉลี่ย 3.50-5.00 เป็นเกณฑ์ตัดสิน

1.12 นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ที่ได้รับการประเมิน
แล้วไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่
การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ที่ไม่ใช่กลุ่มเป้าหมายในการวิจัยครั้งนี้ แบบรายบุคคล (1 : 1)
จำนวน 3 คน เป็นนักเรียนเก่ง 1 คน นักเรียนปานกลาง 1 คน นักเรียนอ่อน 1 คน เพื่อดูความ

เหมาะสมของการใช้ภาษา เวลา และกิจกรรมในเนื้อหา

1.13 นำแบบประเมินแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา หลังจากแก้ไขปรับปรุงในการทดลองแบบหนึ่งต่อหนึ่งแล้วได้นำแบบฝึกทักษะ ไปใช้กับนักเรียนกลุ่มเล็กที่ไม่ใช่ นักเรียนกลุ่มเป้าหมาย ทดลองกลุ่มเล็ก (1 : 9) ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 9 คน เป็นนักเรียนเก่ง 3 คน นักเรียนปานกลาง 3 คน นักเรียนอ่อน 3 คน แล้วดำเนินการตามขั้นตอนแบบหนึ่งต่อหนึ่ง

1.14 ปรับปรุงแก้ไขแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา แล้วจัดพิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อนำไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 15 คน

1.15 หาค่าประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนสื่อสาร (E1 /E2)

2. การสร้างแผนการเรียนรู้

ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการเรียนรู้ โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

2.1 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 มาตรฐานการเรียนรู้ ตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 37-55)

2.2 ศึกษาเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับแผนการจัดการเรียนรู้

2.3 ศึกษาแนวการจัดการเรียนการสอนภาษาไทยระดับประถมศึกษา (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 3-9)

2.4 วิเคราะห์หลักสูตรและเนื้อหา

2.5 ศึกษาหลักการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 (กระทรวงศึกษาธิการ. 2552 : 37-55)

2.6 กำหนดรูปแบบของแผนการจัดการเรียนรู้โดยยึดองค์ประกอบสำคัญของแผนการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

2.6.1 สาระสำคัญ

2.6.2 ตัวชี้วัด

2.6.3 สาระสำคัญ

2.6.4 กระบวนการจัดการเรียนรู้

2.6.5 สื่อและแหล่งเรียนรู้

2.6.6 การวัดผลและประเมินผล

2.7 สร้างแผนการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 24 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง รวม 24 ที่สอดคล้องกับแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา จำนวน 24 แผน

2.8 นำแผนการเรียนรู้ เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อตรวจสอบความถูกต้อง เสนอแนะเพื่อนำไปปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่อง

2.9 แก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์

2.10 นำแผนการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วพร้อมแบบประเมินเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ ชุดเดิมตรวจสอบและประเมินแผนการเรียนรู้

2.11 นำแผนการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงข้อบกพร่องแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อปรับปรุงแก้ไขและจัดพิมพ์

2.12 นำแผนการเรียนรู้ที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปใช้จริงกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านจอกขวาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 15 คน

3. การสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร

ผู้วิจัย ได้สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

3.1 ศึกษาทฤษฎีและเอกสารที่เกี่ยวข้องการสร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนแบบอิงเกณฑ์ของ (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 62-66)

3.2 ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 คู่มือครูเกี่ยวกับภาษาไทย สาระการเรียนรู้ มาตรฐาน ตัวชี้วัด คู่มือการวัดผลประเมินผล เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบทดสอบ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2552 : 7-43)

3.3 ศึกษาเนื้อหา การเขียนการสื่อสาร มาตรฐานการเขียน ตัวชี้วัดรายชั้นปี คุณภาพผู้เรียน สมรรถนะ และวิเคราะห์คำจากคำพื้นฐานที่กระทรวงศึกษากำหนดสำหรับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และคำจากหนังสือเรียนชุดพื้นฐานภาษาไทย เล่มที่ 1 เล่มที่ 2 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

3.4 กำหนดตัวชี้วัดที่ต้องการวัดให้ครอบคลุมเนื้อหาและพฤติกรรม เพื่อสร้างข้อสอบ

3.5 สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนการสื่อสาร ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ซึ่งเป็นข้อสอบอิงเกณฑ์แบบปรนัยชนิดเลือกตอบ 3 ตัวเลือกจำนวน 30 ข้อ โดยให้

ครอบคลุมเนื้อหา มาตรฐานและตัวชี้วัดที่จะคัดเลือกให้เหลือ 20 ข้อ

3.6 นำแบบทดสอบวัดทักษะการเขียนสื่อสาร ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่สร้างขึ้นเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาความเหมาะสมของภาษา

3.7 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสารที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วพร้อมแบบประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับตัวชี้วัดเสนอผู้เชี่ยวชาญ ชูดเคิมตามข้อ 1.6 ตรวจสอบพิจารณา เพื่อทำการประเมินแบบทดสอบ ดังนี้

ให้คะแนน +1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน 0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแบบทดสอบนั้นวัดตรงตามตัวชี้วัด

ให้คะแนน -1 เมื่อแน่ใจว่าแบบทดสอบวัดไม่ตรงตามตัวชี้วัด

3.8 นำผลการประเมินความสอดคล้องระหว่างข้อสอบแต่ละข้อกับตัวชี้วัดของผู้เชี่ยวชาญมาวิเคราะห์ความสอดคล้องโดยใช้สูตร IOC (สมนึก ภักทิษณี, 2544 : 167) แล้วพิจารณาคัดเลือกเอาข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องตั้งแต่ 0.50 ขึ้นไปมาจัดพิมพ์เป็นแบบทดสอบ จำนวน 20 ข้อ

3.9 นำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร ที่ได้รับการตรวจสอบสอบความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำไปทดลองใช้ (Try – out) กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบ้านจอกขวาง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคาม เขต 2 จำนวน 19 คน ที่เคยเรียนด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยตอบถูกให้ 1 คะแนน ตอบผิดให้ 0 คะแนน

3.10 นำข้อสอบที่คัดเลือกไว้ 20 ข้อ มาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ ทั้งฉบับโดยใช้วิธีของโลเวท (Lovett Method) (บุญชม ศรีสะอาด, 2545 : 96)

3.11 จัดพิมพ์ข้อสอบที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพแล้ว เพื่อนำไปใช้จริงกับกลุ่มเป้าหมายต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา

ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามหนังสือการวิจัยทางการศึกษา ของสุรวาท ทองบุ (2550 : 84-89) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale)

และศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากตำราวัดผลทางการศึกษาของสมนึก ภัททิยธนี (2546 : 36-42) และบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 63-70)

4.2 สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียน โดยครอบคลุมคุณลักษณะที่ดีของแบบสอบถาม โดยมีระดับความพึงพอใจ กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียน ประยุกต์มาจากเกณฑ์การให้คะแนนจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 แปลความหมายว่า พึงพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความหมายว่า พึงพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความหมายว่า พึงพอใจน้อย

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในส่วนที่ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิมตามข้อ 1.6 ตรวจสอบความเหมาะสมส่วนที่ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนอนេះของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านจอกขวาง อำเภอบึงสามพัน จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 จำนวน 15 คน ต่อไป

4. การสร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยได้ดำเนินการ ดังนี้

4.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามหนังสือการวิจัยทางการศึกษา ของสุรวาท ทองบุ (2550 : 84-89) ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง ซึ่งเป็นมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) และศึกษาการสร้างแบบสอบถามจากตำราวัดผลทางการศึกษาของสมนึก ภัททิยธนี (2546 : 36-42) และบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 63-70)

4.2 สร้างแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 3 ระดับ จำนวน 20 ข้อ เพื่อให้เหมาะสมกับบุคลิกภาพของนักเรียน โดยครอบคลุมคุณลักษณะที่ดีของแบบสอบถาม โดยมีระดับความพึงพอใจ กำหนดเกณฑ์การพิจารณาความพึงพอใจของนักเรียน ประยุกต์มาจากเกณฑ์การให้คะแนนจากหนังสือการวิจัยเบื้องต้นของบุญชม ศรีสะอาด (2535 : 100) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 2.51-3.00 แปลความหมายว่า ฟังพอใจมาก

ค่าเฉลี่ย 1.51-2.50 แปลความหมายว่า ฟังพอใจปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.00-1.50 แปลความหมายว่า ฟังพอใจน้อย

4.3 นำแบบวัดความพึงพอใจที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เสนออาจารย์ที่ปรึกษา

วิทยานิพนธ์เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของข้อคำถามในส่วนที่ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.4 นำแบบสอบถามวัดความพึงพอใจที่ปรับปรุงแล้ว เสนอผู้เชี่ยวชาญชุดเดิม ตามข้อ 1.6 ตรวจสอบความเหมาะสมส่วนที่ยังไม่ถูกต้องเหมาะสมนำมาปรับปรุงแก้ไข

4.5 นำแบบสอบถามที่แก้ไข ปรับปรุง ตามข้อเสนอนะของผู้เชี่ยวชาญ จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 โรงเรียนบ้านจอกขวาง อำเภอวาปีปทุม จังหวัดมหาสารคาม สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามหาสารคามเขต 2 จำนวน 15 คน ต่อไป

แบบแผนที่ใช้ในการวิจัย

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยใช้แบบแผนการทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลอง ตามแบบการวิจัยกลุ่มเดียวเก็บรวบรวมข้อมูลก่อนและเก็บข้อมูลหลัง (One Group Pretest Posttest Design) (สุรวาท ทองบุ, 2550 : 55) ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 1 แบบวิจัยเชิงทดลอง

การวิจัยเชิงทดลอง		การทดสอบก่อน	ทดลอง	การทดสอบหลัง
a		O ₁	X	O ₂

ความหมายของสัญลักษณ์

a	แทน	แบบการวิจัยเชิงทดลอง
O ₁	แทน	การทดสอบก่อนการทดลอง
X	แทน	การทดลองสอนโดยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา
O ₂	แทน	การทดสอบหลังการทดลอง

2. ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย

ระยะเวลาที่ใช้ในการวิจัย ใช้เวลาเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 24 ชั่วโมง ไม่รวมเวลาที่ใช้ในการทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียน

3. วิธีการดำเนินการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบ้านจอกขวาง ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวนนักเรียน 15 คน ทำการทดลอง จำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 6 ชั่วโมง เป็นเวลา 24 ชั่วโมง มีลำดับขั้นตอนดังนี้

3.1 นำหนังสือขอความอนุเคราะห์เก็บรวบรวมข้อมูล เพื่อทำวิทยานิพนธ์ ติดต่อประสานงานกับผู้อำนวยการ โรงเรียนบ้านจอกขวางและแจ้งให้คณะครูในโรงเรียนทราบ เพื่อขอความร่วมมือในการวิจัย ตามกระบวนการหาคุณภาพของเครื่องมือ ซึ่งจะนำไปใช้ทดลองจริงกับกลุ่มเป้าหมาย

3.2 ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมายโดยใช้แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น จำนวน 20 ข้อ ใช้เวลา 1 ชั่วโมง

3.3 ดำเนินการทดลองสอน เพื่อทดลองใช้แบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา และแผนการเรียนรู้ประกอบแบบฝึกทักษะ จำนวน 24 แบบฝึก รวมเวลาดำเนินการสอน 24 ชั่วโมง

3.4 ทำการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสารหลังเรียน หลังจากเรียนด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษาสิ้นสุดลง โดยใช้แบบทดสอบฉบับเดียวกับที่ใช้ทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มเป้าหมาย

3.5 นำแบบวัดความพึงพอใจ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่มีต่อการจัดการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา มาให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นเป็นรายด้าน

3.6 เก็บรวบรวมข้อมูลและนำไปวิเคราะห์ผลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. วิเคราะห์หาคุณภาพของเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล

1.1 การหาค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ของการประเมิน (IOC) สำหรับผู้เชี่ยวชาญ (สุรวาท ทองบุ, 2550 : 105-106) โดยพิจารณาคัดเลือก

เฉพาะข้อสอบที่มีค่าดัชนีตั้งแต่ .50 ถึง 1.00

1.2 การหาคุณภาพของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร ดังนี้

1.2.1 ค่าความยาก (p) รายข้อ

1.2.2 ค่าอำนาจจำแนก (B-Index) รายข้อ

1.2.3 ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ทั้งฉบับ โดยวิธีการของโลเวท (Lovett)

2. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา การหาประสิทธิภาพ หาค่า E_1/E_2 ของแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยการหา ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (E_1) และประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์ (E_2) ซึ่งเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80 / 80

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสารหลังเรียนและก่อนเรียนด้วยแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยใช้สูตร t – test (Dependent Samples)

4. วิเคราะห์ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา รายด้าน โดยการหาค่าเฉลี่ยและค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ใช้สถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

1.1 ร้อยละ (Percentage)

1.2 ค่าเฉลี่ย (Arithmetic Mean) = \bar{X}

1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) = $S.D.$

2. สถิติที่ใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร

2.1 การหาค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสาร จากสูตรดัชนีความสอดคล้อง IOC (สมนึก ภิทยิทธิ. 2546 : 218-220)

$$IOC = \frac{\sum x}{N}$$

เมื่อ	IOC	แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อสอบกับจุดประสงค์
	$\sum x$	แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด
	N	แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

2.2 การหาค่าอำนาจจำแนก ของข้อสอบโดยใช้วิธีของ แบรินแนน (Brennan)
(สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 214-216)

$$B = \frac{U}{N_1} - \frac{L}{N_2}$$

- เมื่อ B แทน ค่าอำนาจจำแนก
 U แทน จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์ ตอบถูกต้อง
 L แทน จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์ ตอบไม่ถูกต้อง
 N₁ แทน จำนวนคนรอบรู้หรือสอบผ่านเกณฑ์
 N₂ แทน จำนวนคนไม่รอบรู้หรือสอบไม่ผ่านเกณฑ์

2.3 การหาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์การ
เขียนสื่อสาร โดยใช้วิธีของ โลเวท (Lovett) (สมนึก ภัททิยธนี. 2546 : 230-231)

$$r_{cc} = 1 - \frac{K \sum X_i - \sum X_i^2}{(K-1) \sum (X_i - C)^2}$$

- เมื่อ r_{cc} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบอิงเกณฑ์
 K แทน จำนวนข้อสอบของแบบทดสอบทั้งฉบับ
 X_i แทน คะแนนสอบของนักเรียนแต่ละคน
 C แทน คะแนนจุดตัด

3. สถิติที่ใช้ในการหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา

การหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะมุ่งประสบการณ์ภาษา โดยการ
วิเคราะห์คะแนน ใช้สูตรคำนวณค่า E₁/E₂ (เผชิญ กิจระการ. 2544 : 49) ใช้สูตร ดังนี้

$$E_1 = \frac{\sum X}{N \times A} \times 100$$

- เมื่อ E₁ แทน ประสิทธิภาพของกระบวนการ
 ΣX แทน คะแนนรวมของแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบ
 ย่อยทุกชุดรวมกัน
 A แทน คะแนนเต็มของแบบฝึกทักษะหรือแบบทดสอบย่อย
 ทุกชุดรวมกัน
 N แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

$$E_2 = \frac{\Sigma X}{N \times B} \times 100$$

เมื่อ	E_2	แทน ประสิทธิภาพของผลสัมฤทธิ์
	ΣX	แทน คะแนนรวมแบบทดสอบหลังเรียน
	B	แทน คะแนนเต็มของแบบทดสอบหลังเรียน
	N	แทน จำนวนนักเรียนทั้งหมด

4. สถิติที่ใช้เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสารก่อนเรียน และหลังเรียน

4.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของคะแนนการทดสอบผลสัมฤทธิ์การเขียนสื่อสารหลังเรียนและก่อนเรียน โดยใช้สูตร t -test (Dependent Samples) ใช้สูตรดังนี้ (สมบัติ ท้ายเรือคำ. 2546 : 14)

$$t = \frac{\Sigma D}{\sqrt{\frac{n \Sigma D^2 - (\Sigma D)^2}{(n-1)}}}$$

$$df = N - 1$$

เมื่อ	t	แทน ค่าสถิติที่ใช้เปรียบเทียบกับค่าวิกฤตในการแจกแจงแบบ t เพื่อทราบความมีนัยสำคัญ
	D	แทน ความแตกต่างระหว่างคะแนนแต่ละคู่
	n	แทน จำนวนคู่
	ΣD	แทน ผลรวมทั้งหมดของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง
	ΣD^2	แทน ผลรวมของกำลังสองของผลต่างของคะแนนก่อนและหลังการทดลอง